Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

De maledictione ficus. Matthei. xxi. Capitulum. LVI

urn:nbn:de:bsz:31-289983

Visual Library

ga dn̄m Jeſum: nolebāt ei ꝙ fetoꝛ
tāgeret nares eiꝰ. Tūc dn̄s fecit la
pidē leuari. Quo facto: ipē eleuatꝫ
oculꝭ in celū dixit. Gratias tibi ago
pr̄ qꝛ audiſti me. Ego vero ſciebā qꝛ
ſp̄ me audis: ſꝫ ꝓpt̄ iſtos dico: vt ſci
ant qꝛ tu me miſiſti. Aſpice ipꝫ oꝛā/
tē ſic: ⁊ ꝯſidera zelū eiꝰ ad ſalutē aīa
rum. Deiñ clamauit dicēs: Lazare
veni foꝛas. Et ſtatī reuixit: ⁊ exijt fo
ras: ligatꝰ tn̄ ſicut fuerat ſepultꝰ. Di
ſcipuli vero ad dn̄i preceptū ſoluert̄
eū: q̄ ſolutus ipē ⁊ ſoroꝛes ſue ge/
nua flectētes grās egerūt ei d̄ tāto
beneficio: ⁊ duxert̄ eū ad domū ſuā
Stupebāt aūt q̄ ibi fuerāt ⁊ vide/
bāt: ⁊ diuulgatū eſt h̄ miraculū: et
multitudo magna d̄ hirl'm ⁊ alijs
ꝑtibꝫ venert̄ ad videndū Lazaꝝ. Et
p̄ncipes iudeoꝝ ſe ꝯfuſos vidētes
ipm̄ occidēdo cogitauert̄.

De maledictione ficus. Matthei. xxi. Ca. LVI

Quauis ſm̄ fidē imaginarie
maledictio ficus: ⁊ p̄ntatio
adultere in tēplo fuiſſe cre/
dant̄ poſt aduentū dn̄i in hirl'm ſu
ꝑ aſellū: qꝛ tn̄ videt̄ nil poſt ipm̄ ad
uentū meditari. niſi de ſua cena et
paſſiōe: ⁊ eaꝝ circūſtantijs: iō cogi
taui iſta duo hic ponere. Cū ḡ dn̄s
illic vadēs verſus hirl'm: eſuriēs:
vidit ficū oꝛnatā ⁊ pulcrā de folijs
eiqꝫ appꝛopinq̄ns nō inueniret fi/
cus: maledixit ei: ⁊ ſtatī aruit ita vt
mirarent̄ diſcipuli. Cōſpice igit̄ eū
⁊ diſcipulos in p̄dictꝫ iuxta foꝛmā
generalē p̄dictā. Conſidera etiā: qꝛ
h̄ myſtice factū eſt a dn̄o: cū ſciret
tp̄s nō eſſe ficuū. Per talē aūt ar/
boꝛē virentē folijs: fructibꝫ vero ca/
rentē: intelligi p̄nt verboſi: loqua/
ces ſine opibꝫ: necnō hypocrite: ⁊ ſi
mulatoꝛes: q̄ exterioꝛē apparentiā
hn̄tes: vacui ſūt ⁊ infructuoſi.

De muliere in adulterio depꝛehenſa. Johannis. viij. Cap. LVII

Vigilabant in malicijs ſuis
peſſimi p̄ncipes ⁊ phariſei
ꝯtra dn̄m Jeſum: ⁊ ſolicite
ꝑtractabāt quō eum per aſtutias ⁊
fallacias vincerent. ⁊ notabilē po/
pulo redderent. Sꝫ retoꝛquebant̄
in eos eoꝝ ſagitte. Cum igit̄ quedā
mulier in adulterio depꝛehenſa eſ/
ſet: ⁊ ſm̄ legē deberet lapidari: ad/
duxerūt eam ad Jeſum in templo
querentes q̄d de ea faciendū eſſet:
quaſi volētes eū ponere in perple/
xitate: vt ſi legē ſeruandā diceret: d̄
īpietate arguerent̄. ſi vero miſereri d̄cer
neret d̄ iniuſticia notarent̄. ſapiēs āt
dn̄s rhetia cognoſcens ⁊ declinare
ſciens: inclinauit ſe humiliter: ⁊ di
gito ſcribebat ī terra. Et vt dicit Cri
ſoſtomus ſcribebat peccata eoꝝ:
erat illa ſcriptura tante virtutis et
auctoꝛitatis ꝙ quilibet eoꝝ cogno
ſcebat peccata ſua. Dominus aūt
ſe erigens dixit. Qui ſine peccato
eſt veſtrū: pꝛimus in eam lapidem
mittat. Et iteꝝ ſe inclinabat curia
lis dominus: etiam pꝛo emulis ſu
is ⁊ aduerſarijs ne ſcilicet verecun
darentur. Et ſic omnes illi receſſe/
runt ⁊ euanuerunt ab oculis eius.
Mulierem autē admonitam: ne
amplius peccaret: licentiauit. Con
ſpice igitur bene ipſum in om̄ibus
pꝛedictis verbis ⁊ factis.

De conſpiratione iudeoꝝ rum contra dominū: ⁊ de fuga eiꝰ. Joh. xi. Ca. LVIII